

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 344.

88de Møde.

Fredagen den 31te Mai.

(Fortf.)

Ordføreren (fortf.): Derved undgaaes den Vanffelighed, som af den høitærde Krigsminister er paaapeget med Hensyn til, at muligen ikke et saa stort Antal brugbare Heste maatte kunne fremstafes af eller rettere sagt undværes af de Heste, som ere extraordinairt anskaffede til Militairetatsens Brug. Udvalget tør haabe, at huerken Regjeringen eller Thinget vil misbillige, hvad der i Omendringsforslaget er foreslaaet om, at der af Statskassen bør gives de Udredere, hvis Heste afleveres til Districterne, Taxationssummen for Hestene efter Fradrag af de 36 Rbd., som i sin Tid efter Forordn. af 14de Septbr. 1774 er tilstaaet til Hjælp til Hestenes første Anskaffelse. Foruden at det fra flere Sider har været yttret, at Statskassen nærmest burde bære denne Byrde, synes det ogsaa at være begrundet i den ældre Lovgivnings Bestemmelser, forsaavidt at Forordningen af 14de September 1774 virkeligt synes at have villet sætte Udrederne istand til med de Pengemidler, som efterhaanden tilstodes dem, at anskaffe Heste uden Bekostning for Udrederne. Det vil ogsaa let skjønnes, at Udrederne ved de efterhaanden aarligt modtagne 5 Rbd. i Remonteringspenge ikke have kunnet besørge Remonteringen af Hesten, og at derfor vistnok mangen Præst i middelmaadigt Kald og mangen Eier af en ikke betydelig Hovedgaardsparcel, maaskee endnu ere i Gjæld for den sidst anskaffede Hest eller vil savne den ikke lidet i sin Besætning. Vel er der fra flere Sider yttret, at Hestene i sin Tid skulle være betalte med de 36 Rbd. danff Courant, som ved Forordning af 14de September 1774 successive i 6 Aar tilstodes de daværende Udredere; men denne Anskuffelse stemmer ikke ganske

overeens med Bestemmelserne i den 30te § i Forordningen af 14de September 1774. Der bestemmes nemlig, at, saafremt Hesten paa Grund af indtrædende Conjuncturer inden de 6 første Aar maatte indkaldes til bestandig Tjeneste, saa skulde af Regjeringen for ethvert af de tilbageværende Aar betales 11 Rbd., idet der nemlig tænktes paa, hvad der var bestemt i den 28de § om, at de første 6 Aar skulde udbetales Udrederne 18 Rbd. for hver Hest, nemlig de 6 Rbd. til Hjælp til Hestens Anskaffelse og de øvrige 12 Rbd., som skulde anvendes saaledes, at de 5 Rbd. skulde betragtes som Remonteringspenge og 7 Rbd. som Goderløn. Det sees deraf, at den egentlige Betaling for Hesten efter selve Forordningen af 14de September 1774 § 30 betragtes at være 66 Rbd. danff Courant. Nu siges der rigtignok i en Slutningsbemærkning i samme § 30, at, efterat de 6 første Aar ere udløbne, skulde, naar Hestene indkaldes til bestandig Tjeneste, Hestene anses for at være betalte og at tilhøre Kongen; men saadan Tilkjendegivelse om Hestenes Indkaldelse til stadig Tjeneste findes aldrig senere at være gjort. I det Mindste har jeg hverken ved tidligere eller nu at beskæftige mig med denne Materie kunnet finde, at nogeninde Hestene ere blevne virkelig indkaldte for bestandigt til Tjeneste. I Aaret 1806, da der skete overordentlige Troppesamlinger, hvorved Hestene indkaldtes til flere Cavalleriregimenter, hvilken Indkaldelse senere ved den indtrædende Krig udvidedes, udkom en Placat af 6te December, som er eenslydende med et Patent af samme Dato for Hertugdømmerne, hvori gives Bestemmelser, der ere aldeles afvigende fra denne Slutnings- tilkjendegivelse i Forordningen af 14de September 1774. Der bestemmes nemlig for det Første, at de tilstadedekomne Heste skulle godtgøres Udrederne med en Taxationssum, som dog var indskrænket til et Maximum, og der bestemmes